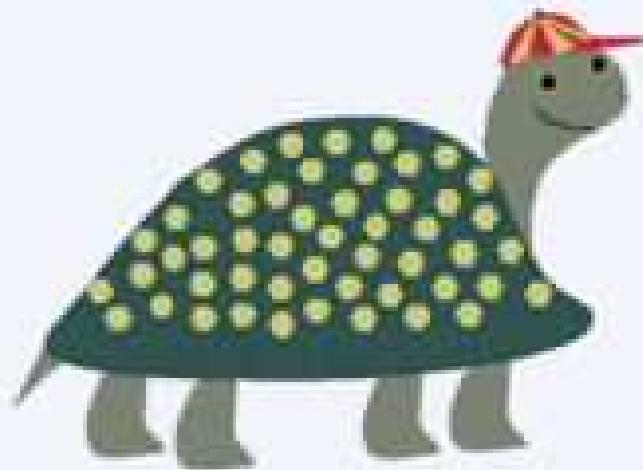

הצב והארנב

סיפה וציירה רבקה קמפ

היה היה פעם ארנב בר.
ארנב בר הוא כמו ארנבת
בית רק קצת יותר גדול.

ארנב בר

ארנבת בית

לארנב קראו אַלברט.
אמו, שאהבה אותו
מאוד, קראה לו קר,
על שם הדוד האהוב
שלה, אַלברט.

כשהלך אלברט לבית הספר, הילדיים צחקו ממנו וקראו לו אלברט שמלברט.

אבל אלברט לא היה
היחיד שהילדים צחקו
מןנו. היה שם גם
צב, שקראו לו מוש.

והילדים קראו לו
מוֹזֵעַ שְׁמוּן.

אלברט אהב התחרויות. הוא ניצח
בכולם. הוא ניצח בתחרות **קפיוצאות**,
בתחרות כתיבה, ובתחרויות
אחרות וכל שנה גם קרא יותר
ספרים מכל תלמיד אחר.

אפיו כשהיה כבר גדול הוא
רצה להוכיח תלמיד שהוא הטוב
בכולם. הוא ניצח בתחרות
חשבון, בתחרות לעיסה,
ובתחרות ראייה.

וכל פעם שהוא ניצח בתחרות
הוא אמר:
"הנה, ניצחתי בעוד תחרות!
ואתך הפסדת!"

יום אחד נזכר אלברט
שהוא עדין לא הוכיח,
כי הוא המהיר ביותר
בין כל חיות העיר.

הוא הזמין את כל החיות, אך אף
אחד מהן לא רצתה להתרחורת
איתו. אמרו לו "למה לנו
להתרחורת איתך. אתה מנצח
לא נחמד".

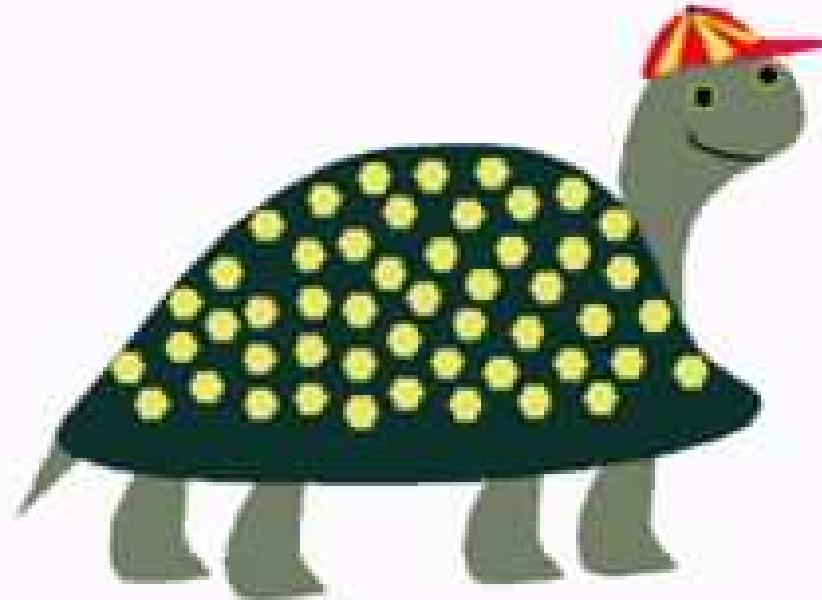

"אולי נאמר פשוט
שאתה המהיר בכל
חיות היער?" הצע
פרננדו השועל.

אבל אלברט ידע שהוא
לא מספיק. הוא רצה
להוכיח שהוא המהיר
bijouter.

באוטו היום מזו הצב הלך לבקר אצל הסבתא שלו.

הדרך לשם לקחה לו בדרך כלל שש שעות.
אבל באותו היום הוא הגיע לסבתא תוך שלוש שעות בלבד.

**הוא הביט בשעונו
וחשב:
"הפעם הלאכתי מהר.
יתכן שזה הודות
לפופקורן שאני אוכל
לאחרונה."**

הוא לא ידע שהסבתא עברה
דירה. היא גרה עכשיו תחת עץ
של הגבעה, שהדרך אליה
הייתה קצרה במחצית מהדרך
לדירה הקודמת.

מוֹעֵד היה משוכנע כל כך
במהירותו שכאשר שמעה את
הזמןה של אלברט אמר:
"אני אתה איתך, אלברט".

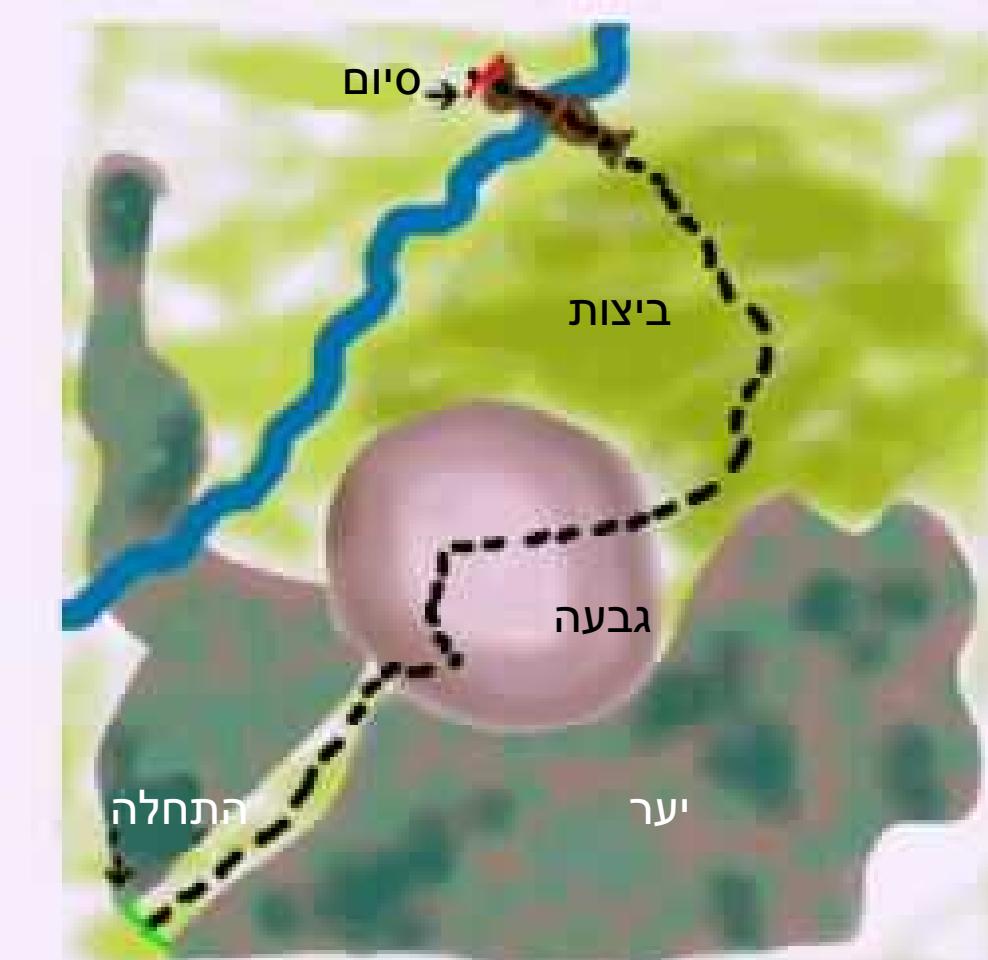
ביום התחרות
התאספו כל חיית
העיר כדי לראות
את המאורע.
מוני התאמן כל
הימים ואכל הרבה
פופקורן.

אלברט לא התאמן כלל.
הוא ידע כי אינו יכול
להפסיד במרוץ.

מסלול המרוץ
מעבר בעיר,
מעל הגבעה,
מסביב
הביצות
והסטיים
מעבר לגשר.
שם היה בקו
הגמר.

השופט, מר ברוז, אמר: "מוכנים..
הכו.. רוץ!" והמרוץ התחיל.
עד שמוֹו הצב הספיק לעبور את קו
התחלת, את אלברט כבר
לא היה אפשר לראות.

אלברט היה כבר במחצית
הדרך ביער כשבוקי הבונה
קראה לו: "הי, אלברט,
אני בטוח שאוכל לך סטם"
ולהיפיל את העץ יותר מהר
מןך".

אלברט נעצר
וחשב: "יש לי
די זמן כדי
לנצח גם
בתחרות הזו"
ואמר:
"בוקי, אני מוכן
להתחרות
איתך, ולנצח
אתך."

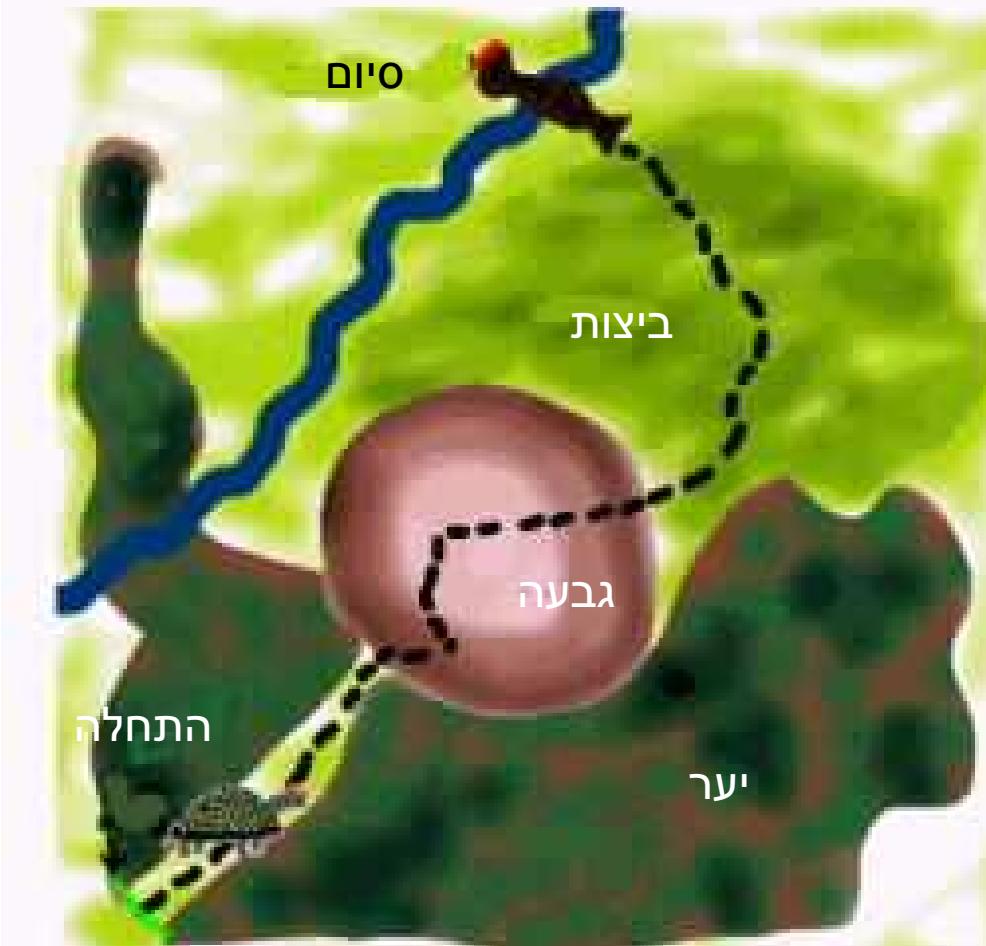

הם התחילו לכרסם. התחרות הייתה צמודה,
אר בסוף אלברט נתן דחיפה ברגלים לגזע העץ
והפיל אותו ראשון.

"הה, הה" אמר "שיניים שלי חזקות מ אלה שלך.
ניצחתי!"

**כשאלברט
ובוקי כרסמו
את העצים
מווו התקדם
לטור העיר.**

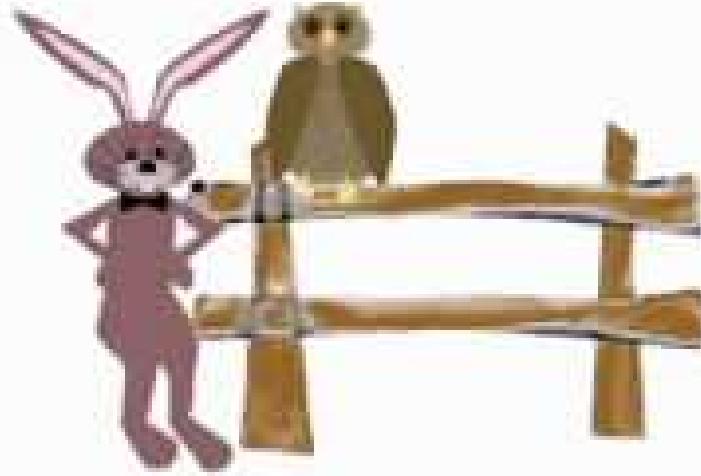

אלברט רץ מעל הגבעה, שם, על
ה牆, ישב אוקטביוס האוח.
אוקטביוס אמר: "אלברט, היתי
רוצה לדעת האם תוכל לראות מה
כתב שם. על השلط ההוא".

אלברט הסתכל ו אמר: "אני
יכול לקרוא את הכתוב, אבל
האם אתה רואה את הדבורה
שישבת על השלט?"

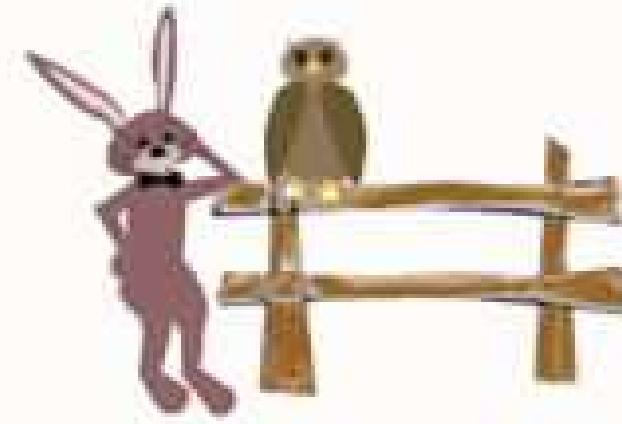

אוקטביוס הביט ואמר: "אני
רואה את הדבורה, אבל מה
היא מחזקת שם?"

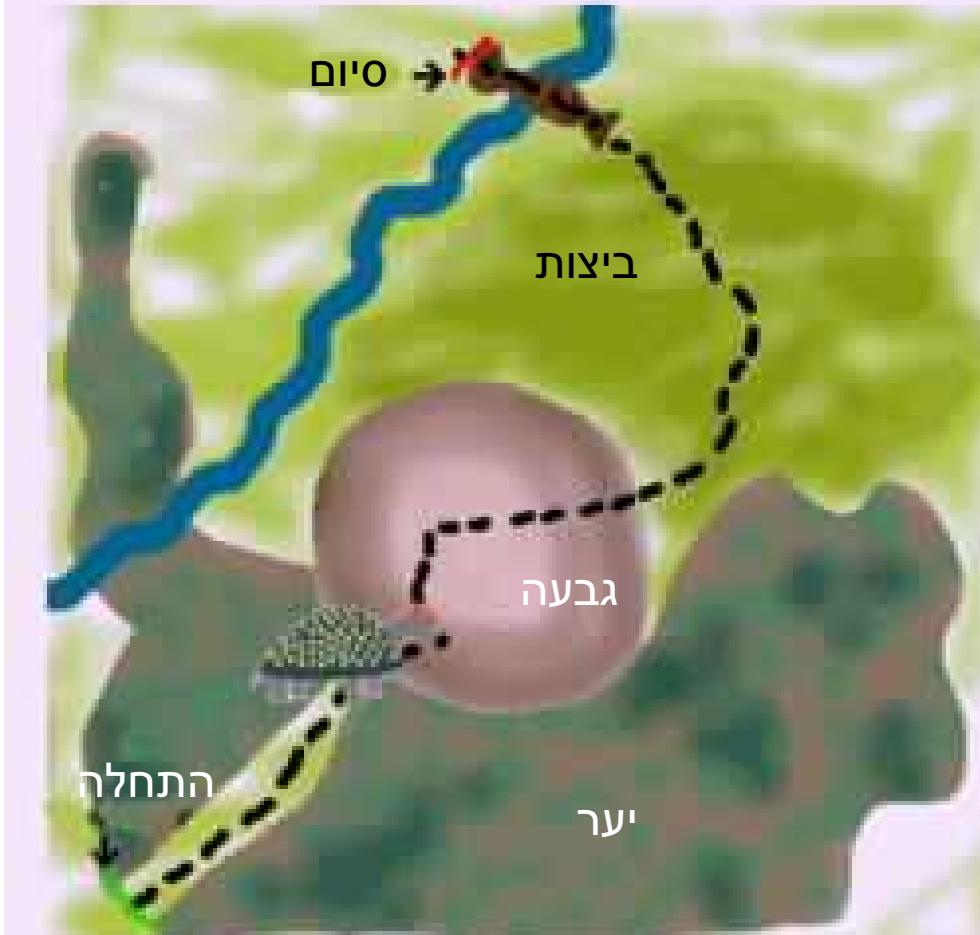
אלברט הסתכל למרחוק ואמר:
"נראה שהוא מחזיקה כרזה.
אם תוכל לראות מה כתוב על
הכרזה?"

אוקטביוס האוח התאמצ
מאוד אבל אמר:
"לא, אינני יכול לקרוא זאת.
יתכן ועיניך טובות משליך. מה
באמת כתוב על הכרזה?"

**בזמן
שאלברט
דיבר עם
אוקטביוס
האוח, מוזע.
הצבא עבר את
העיר.**

כשאלברט הגיע עד לביצות פגש
שם שם פרננדו השועל שאמר לו:
"יש לי חידה!"

МОבוں שהייתה זאת
הזמןנות לאלברט להראות
כמה שהוא חכם.
הוא אמר:
"אמור לי את חידתך.
אני בטוח שאਪתור אותה."

"מה הולך על ארבע
בבוקר, על שניים
בצהרים ועל שלוש
בערב?
שעל פרננדו השועל.

"הה, זאת חידה
טובה. צריך לחשוב
עלי" אמר אלברט.
הוא התיישב על גדם
עץ והתחיל לחשוב.

**בזמן
שאלברט
חשב מושך
עליה כבר
על הגבעה.**

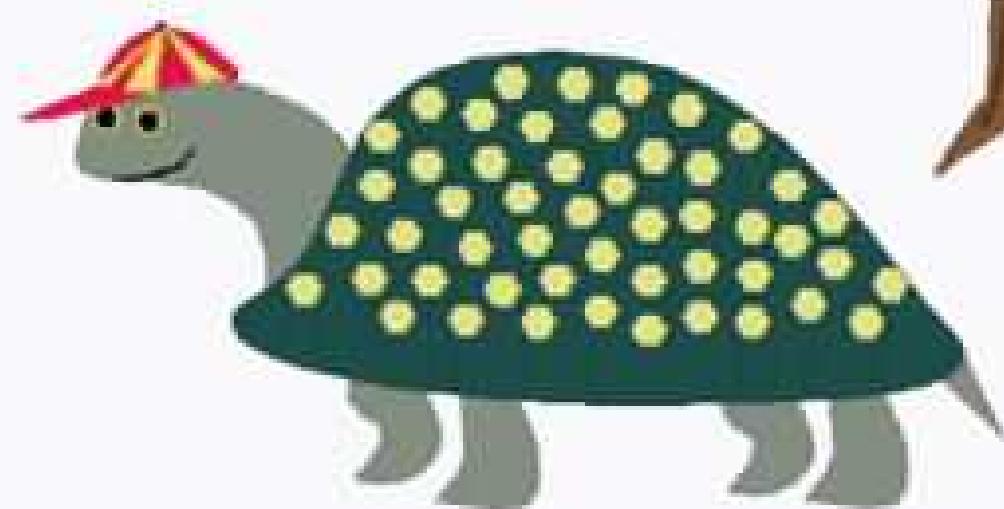
אלברט חשב
וחשב, וחשב
עוד קצת.

**במורד הגבעה
היכול היה מוגן
לכלת יותר
מהר מאשר
בעליה.**

אלברט חשב חזק ולא
הרגיש כלל שמוֹו הצב עבר
לידוּ.
אר בסוף מצא את התשובה.

"אני יודע כבר!" קרא אלברט "התשובה היא 'אדם'. הוא זוחל על ארבע כתינוק, הולך על שניים כבוגר ונשען על מקל כשהוא זקן זה שלוש רגליים."

"צדקה" אמר
פרננדו השועל
"אבל כדאי לך
עכשו למהר, כי
מוּז בדיק עכשו
עובר את הגשר.
"לא יתכן!" קרא
אלברט, והוא רץ
לכון קו הגמר.

אבל כשהגיעו לשם, מוזה
בדיווק עבר את קו הגמר
וכל החיות הריעו לו.

אבל מاز אלברט ומזוּוּ הצב הם חברים.

אלברט הבין שלא תמיד חשוב לנצח. ומזוּוּ, הちゃん מהירה יותר בעיר, שמח להתחלק איתן בפופקורן שלו.

β_{10}

